

42 - Lärdomar från den hemliga fasen

Innehåll

- Profetbiografin, avsnitt 42
- Rening av det yttre och det inre
- Att stärka och mobilisera Profetens beslutsamhet
- Valet av Dar al-Arqam
- De viktigaste pedagogiska grundpelarna
- De viktigaste lärdomarna från denna hemliga fas

Profetbiografin, avsnitt 42

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Vi fortsätter att sitta vid Muhammads ﷺ bord.

Vid förra tillfället stannade vi kort vid **den hemliga fasen**, som anses vara en av de mer dunkla perioderna för många predikanter och reformatorer. Det beror på att det som nämnts om denna fas i sira-böckerna och i profetiska hadither är få till antalet, vilket gjort att många som skrivit om profetens liv passerat denna fas snabbt och kortfattat — trots dess stora betydelse i början av kallelsen och dess enorma påverkan på islams spridning över världen.

Under denna period lades **islams första grundstenar**. Det var en fas för att förbereda den troende grupp som skulle komma att tro, offra och bära alla typer av prövningar för att sprida denna religion.

Fasen börjar med Guds ord

Denna fas börjar med Guds ord:

”Du som är höljd i mantel ★ Res dig och varna ★ och din Herre, prisä Honom ★ och dina kläder, rena dem ★ och orenheten, undvik den ★ och ge inte för att få mer ★ och för din Herre, ha tålamod.”

Uppenbarelsen av dessa verser var signalen för att kallelsen till islam skulle börja och att det nya budskapet skulle förmedlas. Den började med ett tilltal fyllt av barmhärtighet, mildhet och vilja till gott, och därefter kom befallningen:

”Du som är höljd i mantel ★ Res dig och varna.”

Profeten ﷺ befalldes att resa sig från sin bädd, lämna täcket, värmen, bekvämligheten och tryggheten — för att varna och förmedla budskapet. Detta genom att upphöja Gud, upphöja Hans befallningar och förbud, Hans lag och Hans storhet, och genom att upprätta Hans majestät ensam genom att bekämpa alla falska rivaler som dyrkas vid sidan av Honom.

Rening av det yttre och det inre

Verserna befallde också att rena det yttre och det inre, att rena själen och människorna från alla former av orenhet — och den största av dem är avgudarna och all form av shirk.

Verserna pekade även på en av de stora ingångarna som Satan använder mot de kloka och aktiva: **att känna sig förmer och att påminna om sina egna insatser**. Om Gud tillrättavisar sin Profet ﷺ — som är skyddad från Satan — och befäller honom att inte visa självgodhet över sina insatser, hur är då situationen för dem som är långt under honom bland predikanter och reformatorer?

En föraning om kommande prövningar

I den sista versen finns en fin antydning om det Profeten ﷺ och hans följeslagare skulle möta av skada och förnekelse — flera år innan det faktiskt inträffade:

”Och för din Herre, ha tålamod.”

Dessa verser utgör den första befallningen om att förmedla budskapet och bära dess konsekvenser. Därför innehåller de **kärnan i det islamiska budskapet**:

- ren monoteism
- upphöjande av Gud
- rening av själen
- fostran av samhället

Att stärka och mobilisera Profetens beslutsamhet

I dessa verser fanns en uppmuntran och mobilisering av Profetens ﷺ beslutsamhet, så att han skulle resa sig och bära ansvaret för detta budskap.

Den gudomliga befallningen kom från ovan de sju himlarna: att förmedla och kalla till islam. Det var naturligt att den älskade Profeten ﷺ började med sin egen familj — och detta är ett exempel på den bästa vägledningen som varje da‘iyah måste börja med. Vi ser nämligen många predikanter som ägnar mer uppmärksamhet åt människor utanför hemmet än åt dem i hemmet; de bryr sig mer om folk än om sin egen familj. De gör sin största ansträngning för att kalla sina vänner, bekanta och grannar, men glömmer sin fru, sina barn, sina syskon och sina föräldrar. En framgångsrik början måste utgå från hemmet.

[Khadija](#) må Allah vara nöjd med honom ! räknas som den första människan överhuvudtaget — man eller kvinna — som trodde på Profeten ﷺ. Detta är en dygd som ingen annan delar med henne.

Efter Khadija må Allah vara nöjd med honom ! accepterade ‘Ali ibn Abi Talib islam, och han var då omkring tio år gammal enligt de starkaste uppgifterna. Därefter accepterade Zayd ibn Haritha islam — Profetens adoptivson — och sedan Abu Bakr al-Siddiq, Profetens nära vän.

‘Ali och Zayd höll sin islam hemlig på grund av sin unga ålder, medan Abu Bakr öppet visade sin islam tack vare sin ställning och sitt anseende i Mekka. Fem av de tio som lovats paradiset accepterade islam genom honom. Anledningen till deras islam var Abu Bakrs ställning i Quraysh — han var älskad av folket, vänlig i umgänge, generös, rik, en framstående köpman med breda kontakter, hög moral och en av Qurayshs mest

kunniga i släkthistoria.

Profeten ﷺ fortsatte att kalla till Guds religion i hemlighet inom sin lilla krets, med försiktighet och eftertanke, för att undvika en tidig konfrontation med avgudadyrkarnas stat. Quraysh kallades under jahiliyyah för **al-Hums**, på grund av deras starka hängivenhet till sin religion och sin stamlojalitet.

De viktigaste kännetecknen i denna fas

Det finns flera viktiga punkter som varje predikant och varje student av sira bör studera noggrant för att dra lärdomar och insikter.

1. Selektiv kallelse

Kallelsen i denna fas var **specifik och selektiv**. Den byggde på att kalla dem man litade på och hade starka relationer med — alltså att kalla *särskilda individer*, inte allmänheten. Fokus låg på **individuell da'wah**, inte kollektiv.

På grund av denna selektivitet var antalet som accepterade islam under denna fas litet — enligt de starkaste uppgifterna omkring **60 män och kvinnor**.

2. Hemlighet

Hemlighet var denna fas' kännetecken. Rörelsen skedde inom en snäv ram: familjer, hem och vänners samlingar.

Profeten ﷺ var mycket noggrann med hemligheten och betonade detta för sina följeslagare. Hemligheten var inte av rädsla, som okunniga tror, utan:

- hemlighet för **förberedelse**
- hemlighet för **uppbyggnad**
- hemlighet för **styrka och framtida seger**

3. Undvikande av konfrontation

Eftersom kallelsen fortfarande var i sin linda och få trodde på den, skulle en tidig konfrontation med avgudadyrkarnas makt innebära dess undergång. Detta är en stor visdom i hur rörelser och samhällen byggs.

Gud föreskrev inte jihad förrän efter hijra och etableringen av den

muslimska staten.

Därför organiserade Profeten ﷺ sina följeslagare i små grupper och da'wah-familjer för att undvika stora samlingar som kunde väcka uppmärksamhet. När en följeslagare memorerade något av Koranen tog han ansvar för en eller två personer eller ett hem.

Exempel:

- **Khabbab ibn al-Aratt** undervisade **Sa'id ibn Zayd** och hans fru **Fatima bint al-Khattab**.

Profeten ﷺ befalldes också dem som accepterade islam i Mekka att hålla sin islam hemlig, och dem som inte var från Mekka att återvända till sina stammar tills kallelsen blev starkare — som i fallet med Abu Dharr må Allah vara nöjd med honom och 'Amr ibn 'Abasa, till vilken Profeten ﷺ sade efter hans islam:

”Återvänd till ditt folk. När du får höra att jag har trätt fram, följ mig.”

4. Den långa perioden

Den hemliga fasen varade i **tre år**, vilket är en lång tid jämfört med kallelsens totala tidsram. Resultaten var få, men detta berodde på att fasen fokuserade på **trosmässig och andlig uppbyggnad** av de första troende.

Visdomen bakom denna långa period var att förbereda den första generationen för de svårigheter, prövningar och tortyr som väntade dem. Detta krävde berg av tålamod och uthållighet.

Profeten ﷺ var så angelägen om att undvika konfrontation att när den första sammanstötningen mellan muslimer och avgudadyrkare inträffade och blod spilldes, befalldes han följeslagarna att gå in i **Dar al-Arqam ibn Abi al-Arqam**, för att undvika blodspillan och för att inte dras in i en ojämn konflikt som skulle skada kallelsen mer än den skulle gynna den.

Valet av Dar al-Arqam

Valet av Dar al-Arqam var ett bevis på Profetens ﷺ intelligens, och det av flera skäl:

1. Den strategiska platsen

Dar al-Arqam låg nära Safa-berget, på en plats som hade utsikt över Mekka och samtidigt låg avskilt från mekkanernas blickar och deras rörelser, som vid denna tid hade börjat bevaka muslimernas samlingar.

2. Arqams unga ålder

Arqam ibn Abi al-Arqam — husets ägare — var en ung man, endast sjutton år gammal. Hans islam var inte allmänt känt, vilket gjorde att misstankarna inte riktades mot honom. Om Quraysh skulle tänka på var muslimerna kunde samlas, skulle deras tankar inte gå till en ung mans hus. De skulle snarare tänka på Profetens ﷺ hus, eller Abu Bakrs, eller 'Othmans, eller 'Abd al-Rahmans, eller andra av de framstående sahaba.

Dessutom tillhörde Arqam stammen Banu Makhzum — den stam som konkurrerade med Banu Hashim. Mellan dem fanns rivalitet och stolthet. Därför skulle avgudadyrkarna aldrig föreställa sig att Profeten ﷺ skulle välja huset tillhörande sin stamrival Abu Jahl som centrum för sina möten.

Detta smarta och geniala val av denna bostad var en av de viktigaste orsakerna till framgången för de intensiva pedagogiska och trosmässiga utbildningarna under denna period. Inga säkerhetsproblem eller trakasserier från Quraysh påverkade husets invånare eller dess besökare.

Dar al-Arqam – den första profetiska skolan

I Dar al-Arqam, som betraktas som den första profetiska skolan, följde Profeten ﷺ en unik metod i att bygga den första generationen av den islamiska umman — att forma de människor som skulle bära denna nations bördor och lägga grunden för islam. Detta gjorde han genom att fokusera på:

- att bygga trosläran
- att befästa tawhids grundpelare
- att plantera trons betydelser i deras hjärtan

De viktigaste pedagogiska grundpelarna

De viktigaste pedagogiska grundpelarna som Guds Sändebud ﷺ byggde på var att **korrigera felaktiga föreställningar om Gud den Upphöjde och om universum.**

Han ﷺ fostrade dem till att känna sin Herre och sin sanne Gud, att känna

Hans namn och egenskaper och att förstå vad Gud har rätt att kräva av dem.

Han betonade **tron på det osedda (al-ghayb)**, som utgör den grundläggande pelaren i trosläran — den huvudsakliga nyckeln till tro — genom vilken tjänaren tror på räakenskapen, belöningen, den yttersta dagen, paradiset, helvetet, änglarna, profeterna och de uppenbarade skrifterna.

Han ﷺ fostrade dem till en **korrekt, heltäckande och fast förståelse av ödet (al-qadar)** och dess påverkan på hjärtat, själen och ummans liv.

Han ﷺ fostrade dem till att känna **människans verklighet, värde och ställning i detta universum.**

Han fostrade dem till att **upphöja Guds befallningar**, svara på dem, förstå deras betydelse och utföra den obligatoriska dyrkan i dess rätta tid — särskilt bönen — och att förstå att dyrkan är skapelsens syfte och orsaken till deras existens.

Han fostrade dem till att **rena sin moral**, att rena sina hjärtan från okunnighetens orenheter — som var fyllda av förkastliga handlingar, dålig moral och skadliga vanor.

Han fostrade dem till att **känna sin verkliga fiende**, förstå graden av hans fiendskap, orsaken till den och dess natur — genom att berätta om de tidigare folkens berättelser, profeternas historier, de som förnekade och deras slut, samt de gudsmedvetnas öde.

Han fostrade deras **intellekt, själar och kroppar**. Profetens ﷺ fostran av sina följeslagare var heltäckande, eftersom den var hämtad från Koranen — som talar till människan som helhet:

- som kropp
- som själ
- som intellekt

Detta var metoden som Guds Sändebud ﷺ följde i att fostra och undervisa sina följeslagare. Han byggde på en enda lärogrund: **Koranen**. Han byggde på uppenbarelsen — livets vatten — som var färskt och levande i följeslagarnas hjärtan. Det var läkedom för deras intellekt, deras hjärtan, deras själar, deras kroppar och för alla deras problem.

De viktigaste lärdomarna och insikterna från den hemliga fasen

1. Fostran är kärnan i alla da'wah-rörelser
Fostran är kärnan i kallelser, grunden för rörelser och den första och viktigaste startpunkten för varje da'wah-arbete.
2. Predikantens ansvar för sin familj
Det är nödvändigt att predikanter bryr sig om sina familjer och sina hem, eftersom de utgör startpunkten för ett sunt och rent samhälle. Detta framgår tydligt av att Profeten ﷺ började sin kallelse med sin egen familj.
3. God moral som nyckel till hjärtan
God moral, gott bemötande, hög bildning, generositet och givmildhet är nycklar till stängda hjärtan och stolta själar. Dessa är några av da'wah-arbetarens viktigaste verktyg. Detta syns tydligt i att de flesta som accepterade islam under denna fas gjorde det genom Abu Bakr — känd för sin höga moral, generositet och givmildhet.
4. Försiktighet i alla livets områden
Profeten ﷺ lärde sina följeslagare försiktighet i alla områden, och detta syns tydligt i da'wah-arbetet genom hans val av Dar al-Arqam.
5. Mångfald och kallelse till alla människor
Profetens ﷺ kallelse nådde alla samhällsgrupper — rika och fattiga, unga och gamla. Han lämnade ingen by utan att nå den och kalla dess folk till Gud.
6. Juridiken kring att bevara livet
Detta är vad som fick Profeten ﷺ att göra sin kallelse hemlig i början — för att skydda sig själv och de troende.
7. Juridiken kring förberedelse och uppbyggnad
Profeten ﷺ undvek konfrontation med Quraysh för att kunna ägna sig åt att bygga upp muslimerna på ett korrekt sätt, så att de kunde fortsätta bära kallelsen.
8. Juridiken kring planering och organisering
Detta är en princip som Profeten ﷺ följde i alla faser av kallelsen: han började med de närmaste, sedan de närliggande, och därefter allmänheten.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)

- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)